

pladserne, og hvor fagbevægelsens organisationer på ligeberettiget grundlag gives medbestemmelse og medindflydelse.

Til de midler, der skulle stå til rådighed, ville det samtidig være rigtigt at påligne arbejdsgiverne et bidrag til formålet.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Lovforslaget findes ikke at kunne øve nogen positiv virkning på produktion og beskæftigelse, idet den foreslåede lovgivning ikke begrænser erhvervenes omkostninger, der er den reelle årsag til de nuværende vanskeligheder.

Mindretallet henviser til de principielle betragtninger, som de to partiers ordførere fremsatte ved forslaget 1. behandling, ligesom der henvises til de synspunkter, der er fremført af en række erhvervsorganisationer i skriftlige henvendelser, der optrykkes som bilag.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget om oprettelse af en fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder ligesom lovforslaget om en statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder er „erstatningsmæssige“ forslag.

Først har regeringen og folkettinget gennem de sidste 10-15 år stædigt pålagt erhvervslivet nye byrder, og da så katastrofen fra den tredje verden fremtonede sig på verdensøkonomien og dermed også på Danmarks økonomi, viste det sig, at erhvervslivet havde fået pålagt så mange restriktioner og omkostninger af helt uacceptable størrelser, at det ikke længere, eller i hvert tilfælde kun ved megen besværlighed, kunne imødegå de problemer, oliekrisen medførte. Havde lovgivningsmagten i de glade 60ere forstået, at det ikke gjaldt om at leve over evne, men tværtimod gjaldt om at konsolidere sig, havde vi ikke haft de store erhvervs- og beskæftigelsesmæssige problemer. Lovforslagene er et direkte bevis på, at gammel-partierne ikke har haft forståelse for erhvervslivets økonomiske forhold.

I weekenden den 8.-9. marts d.å. pålagde folkettinget — med undtagelse af fremskridtspartiets mandater — erhvervslivet

nye restriktioner ved indførelse af pris- og avancementstop, rentemarginalordningen, lønstigninger på 15-18 pct. m. v., love, som kun har det ene resultat, at de bremser erhvervslivet i stedet for at frigive erhvervslivet, således at konkurrenceevnen over for udlandet kan genoprettes, hvilket ville medføre, at beskæftigelsessituationen ville bedres. Lovgivning som disse forslag vil kun medføre en konkurrenceforvriddning mellem de firmaer, der får støtte, og de firmaer, der f. eks. delvis er selvfinansierende. Forslaget om fonden til midlertidig finansieringsbistand vil medføre, at konjunkturramte virksomheder kan få støtte, således at de kan arbejde på lagerforøgelse, som så senere må sælges til lavere markedspris.

Staten må indse, at en liberalisering af bankvirksomheden er en bedre løsning af finansieringsproblemerne end en ny lovgivning, hvor staten, og dermed skatteyderne, skal stå som garanter.

Med disse bemærkninger indstiller mindretallet forslaget til *forkastelse*.

Ad II. Forslag til lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres, socialistisk folkepartis, kristeligt folkepartis og Danmarks kommunistiske partiers medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet det ikke kan øve positiv indflydelse på produktion og beskæftigelse, da det ikke begrænser erhvervenes omkostninger, der er den reelle årsag til de nuværende vanskeligheder.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller ligeledes lovforslaget til *forkastelse*, idet de henviser til det under I anførte.

Ændringsforslag til

I. Forslag til lov om oprettelse af en fond til midlertidig finansiering til konjunkturramte erhvervsvirksomheder.

Af handelsministeren, tiltrådt af et flertal